

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi
Testamenti**

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Cap. VII. Cœlestium mensium disparilis mensura, in Parapegmatum
descriptionibus à Metone, Eudoxo & Chaldæis adhibitia. Ortuum &
occasuum stellarum ipsarum, pro variâ temporum & locorum ratione, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

ai οὐρανοῖς ἡ ἀστερική σπέλαιον συντέχεται. ai βῆ πλανητῶν αἰσθητοῖ εἰσὶ καὶ παρεπίπεδοι, ai τὸ εαρόφων καὶ πεντεπάτητον καὶ παρεπίπεδον. In judicis, appartenentes astrorum ortus pradicuntur. Nam veri ortus sunt invisibles atque inobservabiles: appartenentes vero, & pradicuntur & observantur. Ubi notandum tamen, Veteres astronomos in Parapegmatibus suis, quibus Plinius & ipse Geminus quoque usus est, Ortus quos appellant Cosmicos, utcumque *ἀστράπτους*, locum concessisse; non quidem ut notis temporum conspicuis, sed ut *ἀστροκαστοῖς* occultis indicibus: quippe qui siderum ortus & occasus, non cum Gemino simpli- citer ut signa, sed etiam ut causas tempestatis & variarum aëris mutationum in meteorologicis suis observationibus consideraverint: quamquam in suo Ptolomeus, non solum stellarum omnium ortus Cosmicos & occasus Aetronychos, ut plane *ἀστράπτους* καὶ *ἀστροκαστοῖς*, con- sultò pretermiserit; sed etiam ipsas Sagittae, Pleiadum, Hadorum, Vendemiorum, Delphini, ἐπιπλανητικούς καὶ κυριακούς Heliacas, διὰ τὸ *ἀστροκαστοῖς* καὶ *ἀστράπτους* εἶναι παντάς τοις τοῖς οὐρανοῖς καὶ τοῖς φανεροῖς εἶναι καὶ πεντεπάτητοι.

Ptolemaei autem nomen præferentia, quatuor vidimus Parapegmatata, Primum, hoc ipsum & illius proptium, hujusmodi prænotatum titulo. *Κλαδεὶς Πτολεμαῖος εἰσεῖς ἀπλανῶν ἀστρῶν, καὶ οὐρανοῦ σημειώσεων.* Ubi *σημειώσεως* ex Veterum tabulis, *φάσις* vero, suo tempore congruentes, ex proptio calculo exhibet; secundū diversitatem climatum, quæ, horarum maximæ in unoquoque diei numero apposito, designat. Hujus exemplar Græcum integrum communicauit nobis D. Henricus Savilius: cuius partem tantum, eamque ipsam admodum mutilam & depravatam, Græco-Latina Dionysii Petavii continet editio; licet XXVIII. ante illum annis, Federicus Bonaventura Urbinas totum La- tinum à se versum in lucem emerit.

Secundum, falso Ptolemaei nomine venditatum Parapegma, vulgatus ille est de stellarum inerrantium significacionibus libellus, qui ex Græco per Nicolaum Leonicum in Latinum translatus fuisse dicitur: cum vel ab ipso Nicolao, vel ab alio aliquo renum harum imperitissimo, Ex Ovidio & aliis Latinis authoribus, nullo iudicio, fuerit congestus. Tertium, & brevius & nullius plani momenti, anno 1345. Astrologica sua Summa inseruit Johannes Elchenden. Quartum subiectum habebatur *Ισαγογικόν Αστρολογίαν Ptolemaei, ex Arabicō ab Abrahamo de Balmes converso*: quod non aliud est quam *Gemini Isagoge in Phænomena*; cuius editionem ex codice, quem Viennæ à Johanne Sambuco Savilius noster natus est, expressam, non solum cum Arabicō isto Isagogico, sed etiam cum alio manuscripto Græco & Vaticanī exemplaris *Ἁλεύτερος* (ab eodem præstantissimo viro acceptis) diligenter contulimus: quod ideo monendum duximus, ne quis erratum putaret, si quid à libro edito varians in nostrā Ephemeride deprehenderet: in quā, ex *Geminō* defumpta ea omnia intelligenda sunt, quæ *Plinius* & *Ptolemaei & Aetii*, non habent nomen appositum.

C A P. VII.

Cœlestium mensum disparilis mensura, in Parapegmatum descriptionibus à Metone, Eudoxo & Chaldeis adhibita. Ortuū & occasuum stellarum ipsarum, pro varia temporum & locorum ratione, discrepancia: locorumque & temporum, quibus diversorum authorum Parapegmata sunt adaptata, designatio.

Cœlestium mensū, ad Solis in signa Zodia- ci ingressum conformatorum, quum Ma- cedonius noster annus à rege Philippo pri- mū recipetur, apud Græcos duo præcipua fuerunt genera: à *Metone* & *Euctemoni* ante annos XCIV. introductū unum, ab *Eudoxo* noviter excoxitum alterum. Hoc vero an- illud ipsius Solis in cœlo motui testis responde- ret; considerandum sibi proposuit Calippus Cyzicenus; qui, cum populari suo atque Eu- doxi familiari Polemarcho Cyziceno primū, deinde cum Aristotele communicato consilio; in integrâ anni Periodo constituenda *Eudoxi*, anno Tropico dies 365. & quadrantem affi- gnantis, (detracta diei parte 76. quam Meton & Euctemon insuper adiecserant) in anni vero Quadrantum partitione, *Metonis* & *Euctemo- nis* sententiam præferendam fuisse statuit. Cùm enim Eudoxus unius tantum Sphæra, idem cum Terrâ centrum habentis, circumvolutione Solem per totam Zodiaci longitudinem perio- dicum suum motum conficeret, & quod cum eo connexum est borealem & australē illius semicirculum pari temporis spatio per- currere, statuerat: duas præterea alias ho- mocentricas sphærulas necellarij hic adhiben- das contendit Calippus, τὰ φανέσθαι τὰ τε καὶ τὰ ἀπαντέσθαι, si quis apparentia salvare vult; ut in libro 12. Metaphysicorum habet Aristoteles: vel ut in Historiâ suâ Astronomicâ, ex ipso Calippo, refert Eudemus, ἐπεὶ μετέ- τοι σπουδὴ καὶ τὸν ἀνατολικὸν ζόναν τοὺς τελεῖους διατέσσε- ον, οὐν τὸν Βούρην καὶ τὸ Μέρον εἶναι, si in- ter æquinoctia & solsticia temporum tanta sit differentia, quanta Euctemoni & Metoni vi- sa fuit.

Extat insignis hic Eudemus locus apud Simplicium, in libro secundo de Cœlo: sed ha- cēndis mindis animadversus, quod ut in Vi- truvio *Eudemonis* & *Metonis*, in Arabum versionibus *Ostimonis* & *Matheonis*, ita & hic Ἀλεύτερος ac Mīmēros nomen, pro *Eucte- monis* & *Metonis*, scriptorum virio irrep- serit: quorum utrum nos, non ex nudâ conje- cture, sed ex clarissimi Savili apographo, quod ex Jo. Vincentii Pinelli exemplari defer- sum, si memoria non fallit, ille nobis indi- cavit) integratati sue restituimus. Atque ut ex eo Calippum, Euctemonis observationibus simpliciter acquevisse, & ad eam normam Eudoxi hypotheses emendas intelleximus: ita ex *Geminō* quoque in Parapegma- tu sū Calippum cœlestes Euctemonis menses

^a Vid. Sim- plic. in Ari- stot. l. 2. de Cœlo, fol. 120. a. & 123. init.

adhibuisse

adhibuisse, atque ad eos ipsum Geminum tam Eudoxi quam aliorum Astronomorum differentia Parapegmata reduxisse, animadvertisimus. Hinc ad diem 15. id est, medium Scorpionis sui Geminus ex Eucltemone annotat. *Orion aperte* & *scorpius* & *lupus* exponuntur: per Orionem in medio & fine mensis, tam Eucltemonici quam sui, futuras tempestates significari innueniunt. Ad Zygōnis 1. *Eustemoni iuncta usquevenit*, & *Kalippis iuncta usquevenit*, ab Eucltemoni simul & Calippi *equinoctio annunalis* mense inchoato: ad *Ægonis* item 1. *Eustemoni et mihi* & *Kalippis* *tertius* *zodiacus*, à brumali solsticio tunc Eucltemonis, tum Calippi principio mensis similiter deducto. Unde, cùm ad primum Crionis, Calippi *iuncta eaque*, & ad primum Carcinonis, eiusdem *tertius* *zodiacus*, appositæ ibidem certantur: quin Eucltemonis quoq; & *equinoctium vernum* & *sollitum astivum* eodem sint referenda, nullum est dubium. A *Metone* verò & Eucltemone obseruatum fuisse *soltitium astivum* Athenis archonte *Apsude*, mensis *Phamenon* secundum *Ægyptios* die 21. sub finem videlicet anni 4. Olympiadis LXXXVI. Junii nostri proleptici die 27. ex Ptolemæi libro 3. *μάτις Σεπτέμβριος* didicimus. Unde hujusmodi nascitur *kalendatum* mensium celestium Metonis, Eucltemonis & Calippi, in Gemini Parapegmate, ad Julianorum nostrorum mensium dies accommodatio.

<i>Carcinon</i> , dier. 31.	Jun. 27.	
<i>Leonton</i> , dier. 31.	July. 18.	{ di. 91.
<i>Parthenon</i> , dier. 30.	Aug. 18.	
<i>Zygon</i> , dier. 30.	Sept. 27.	
<i>Scorpion</i> , dier. 30.	Oct. 27.	{ di. 89.
<i>Torón</i> , dier. 29.	Nov. 26.	
<i>Ægon</i> , dier. 29.	Dec. 25.	
<i>Hydron</i> , dier. 30.	Jan. 23.	{ di. 89.
<i>Ichthyon</i> , dier. 30.	Feb. 21.	
<i>Crion</i> , dier. 31.	Mart. 24.	
<i>Tauron</i> , dier. 32.	April. 24.	{ di. 95.
<i>Didymon</i> , dier. 32.	Mai. 26.	

Eucltemonem occasum matutinum Vergilius, rum XLVIII. dici post *æquinoctium* autumni tribuere, in naturalis suæ historiæ lib. 18. cap. 25. scribit Plinius: *Cæsareum utique æquinoctium*, in 24. Septembribus à Solis geno collosum, intelligens. Est verò ille dies Noverubris 10. Scorpionis Eucltemonici & Calippici 15. ad quem, in Gemini Parapegmate, similiter annotatum invenimus; *Eustemoni* *matutinum*. *Eustemoni Pleiades*, *five* *Vergiliæ*, *occidit*. *Ortus* verò & *occasus* siderum, quos in *Attica* fieri idem notavit Plinius, tempus à Geminis ex Eucltemone affigatum uno plerumque die antecedunt, aliquando etiam & sequuntur. Aprilis enim 15. *Hyades*, & 25. *Canis*, *Eustemoni* apud Geminum occultantur: quæ apud Plinius die 16. & 26. *Attica* occidunt vesperi. Contrà, Septembribus 5. apud Plinius *Attica* *Arcturus matutinum* exoritur, & *Sagitta* occidit manè: quum die 6. *Eustemoni*, apud Geminum, *è-*

sternit *zodiacus* *zodiacus* *zodiacus*: quod idem etiam in Ephemeride nostrâ, ad Octobris diem 2. & 3. Decembris 30. & 31. Aprilis 2. & 3. Julij 23. & 24. observare liceat. Quin & Julii die 5. Plinio, *Attica* *Orion totus exoritur*; ubi die 7. *Eustemoni* *Orion* *è* *zodiacus*: quæ *bidui* differentia est, vel si manuscripta Gemini exempla istum sequi libeat (ad diem 13. *Carcinonis* orum istum referentia) etiam *quadruidi*.

Ad Eudoxi verò Parapegma spectat ille pli nii locus, lib. 2. cap. 47. *Omnium quidem* (sili beat observare minimos ambitus) *redire casu* vices quadriennio exacto Eudoxus putat; non ventorū modo, verum reliquarum tempestarum magnæ exparte. *Et est principium lustris eius semper intercalari anno Canicula ortu*: non vero & *zodiaco*, sed apparente & Heliaco: a quo, cum ab aliis, tum à Galeno (commentario 1. in lib. 1. Epidemiorum Hippocratis, & commentario 3. in ejusdem librum de Humoribus) *Opora* deducit principium: de quâ (in commentariis ad lib. 1. Meteororum Aristotelis) *Olympiodorus*. Tó dies eis sibi *disponit* sic dies, omnes omnes sibi è Kapitio & Nauplio, & sic omnes, latus, nisi & nō è *Atton* ortu è *Zeileis* continet noctem, & è *z. Ilium* di. 14. nō omnes omnes excedunt. *Ægas* in duo dividitur: in astarem propriè dictam, quando Sol est in *Cancro* & *Virgo*; & in Oporam, quando Sol in *Leone* est: quando *Sirius* preterea apparet, quem & Poeta eam ob causam Oporum appellavit. Homerum intelligit, quin Iliad. 1. Sirium five *Caniculam* *æste* *inueni* nominat.

A Solis igitur in *Leonen* ingressu, celestium suorum mensium exordium deduxit Eudoxus: in Alexandrinorum *Mesori* die 5. *Julii* nostri 29. principium *Opora*; & in Metonici *Ægonis* die 4. qui nostri Decembris 28. est, *romæ* *zodiacus*, five solsticium brumale collocans: quorum hoc *Geminus*, illud in Parapegmate suo nos edocuit Ptolemæus. Unde in *intercalari* illo anno, à quo lustrum suum est exorsus, hujusmodi orta est mensium dispositio.

<i>Leonton</i> , dier. 30.	Juli. 29.	
<i>Parthenon</i> , dier. 31.	Aug. 28.	{ di. 91.
<i>Zygon</i> , dier. 30.	Sept. 28.	
<i>Scorpion</i> , dier. 31.	Octob. 28.	{
<i>Torón</i> , dier. 30.	Nov. 28.	{ di. 91.
<i>Ægon</i> , dier. 31.	Dec. 28.	{
<i>Hydron</i> , dier. 30.	Januar. 28.	{
<i>Ichthyon</i> , dier. 31.	Feb. 27.	{ di. 91.
<i>Crion</i> , dier. 30.	Mart. 29.	{
<i>Tauron</i> , dier. 31.	April. 28.	{
<i>Didymon</i> , dier. 30.	Mai. 29.	{ di. 91.
<i>Carcinon</i> , dier. 31. in anno intercalari;	Jun. 28.	
	sed 30. tantum in or- dinario.	

Homocentrica utique Eudoxi illa hypothesis, quæ in septentrionali & australi Zodiaci semi-circulo æqualem Soli motoram tribuebat, ut *è* *stadium* etiam semestre & brumale eodem temporis

spatio

spatio conficeretur postulabat: quo ad dies integros reducتو, in anno illo intercalari, quem (ut lustrum sui primarium) in Parapegmate suo Eudoxus proposuerat, menses dierum 31. & 30. alternatum positi, in alterutro semeisti 18. dies aequaliter exhibebant. Unde, ut ex duodecim mensibus 30. & 29. dierum, Lunaris annus di-
rūm 354. ita ex totidem mensibus eadem alterna- ratione 31. & 30. dierum constitutis, Solari-
ris annus 366. dierum enatus est: quorū etiam na-
turali anno dies tribuisse Ennium, Cenorinus
author est. Quod si anno 3. Olympiadis CIII.
Octaeterida suam in Agypto Eudoxus conscri-
pserit (quod ut concessum, in libro 2. de Emen-
dat. Temporum, assūmit Scaliger) in intercalari
eius anno contigisset etiam bissexto anni nostri
Juliani Proleptici. Et circa illam sanè Olympia-
dem claruisse Eudoxum, ex ipsius I. meo^d &
confirmat Laetius: ad tertium verò, vel illius
vel præcedentis alicuius Olympiadis, quāma-
annum quempiam alium, principium lustri eius
& nos referre maluimus quod mense Februario
29. dierum cā ratione hic admissio, Crionis ka-
lendae in Martii 29. incurterent; nempē in Me-
tonici Crionis diem 6. ad quem, in Gemini Pa-
rapegmate, Eudoxi iurū cernitur apposita.

Ex his quā haec tenus sunt dicta satis appetat,
neque Metonis & Euctemonis, neque Eudoxi
menses cœlestes, in novo suo anno Solari secu-
tos fuisse Macedones: sed à quibus eos mutuati
fuerint, non tam proclive est dicere. Ego certè
quod hoc faciat, aliud nihil afferte possum,
quām quod à Columellā lib. XI. cap. 2. annota-
tum reperio: *Nono Kalendas Ianuarias Brumale solsticium sicut Chaldaei obseruit, significat.*
In anno autem Macedonicō, ab Asianis item re-
cepito, mensis quarti initium à brumali solsticio
fuisse deducūm, capite I. ex Galeno; & à nono
Kalendas Ianuarias, sive XXIV. Decembribus
Juliani die, fuisse numeratum, capite II. ex Actis
Timothei declaravimus. Unde & in reliquis
pariter anni partibus ordinandis Chaldeos quo-
se fecuti illi fuisse videantur, quorum hī o-
perā rex Philippos fuerat usus; & inter eos præ-
cipue Aristoteles quem, ut cœlestium obser-
vationum, ab Agyptiis & Babylonis à plurimis
annis factarum, non ignarus fuisse ex libro 1. de
Cœlo intelligimus: ita Parapegmata cum la-
tuisse non est credibile, quorum usum ab Agyptiis
& Chaldeis ad Græcos pervenisse, in com-
mentariis ad Aratum Theon Alexandrinus con-
firmat. Agyptiacum quoque illud & Chaldae-
cum (eo nomine & Assyriā, & Babylonīa com-
prehensa) inter alia Parapegmata, consuluisse
se Plinius indicat: de eorum inter se discrepan-
tiā, ita præfatus. Addidere difficultatem
autores diversis in locis observando, mox
etiam in iisdem diversa prodendo. Tres autem
fuerunt sc̄lla: Chaldaea, Agyptia, Graca. Hū
addidit quartam apud nos Cesar Dictator, annos
ad Solis cursum redigens; Sosigene perito ejus
scientia adhibito. Nos verò in sequentem Ephemeridem, quæ ex Chaldaea & Græca supererant,
conjecimus; Agyptia & Cesarea suum in lo-
cum deposita, & ad Græcanicas præterea ob-
servaciones, à Gemino & Ptolemy commis-

moratas, aliis nonnullis ex Plinio adjectis: quem
longè quām illos pluribus generis hujus scri-
ptoribus fuisse usum, tūm ex authorum ex qui-
bus liber 18. conflatus est Indice, clatum est;
tūm, ex capitio 31. ejusdem libri, verbis illis.
Deinde confessant, quod est rārum, Philippus,
Calippus, Dositheus, Parmeniscus, Conon, Criton,
Democritus, Eudoxus, Ion; IV. Kalend. Octobr.
Capellam maturino exorit, & III. Kalend. Hados.

Quod ita inter se auctores dissenserint, qui
diversis in locis observarunt, nihil est quod
quisquam miretur: quum in aliis atque aliis
Terra climatis alios atque alios corundem si-
derum ortus & occasus necessario fieri, Sphæra
ratio demonstrat. Tō pō autē neq̄ m̄ta i dñia
ouerat in rō Pœum, ἡ c̄ rō Ποιτη, ἡ c̄ Pado,
ἡ c̄ Αλεξανδρ̄pia, ἀλλα εἰάναι διαφέσει τοι πα-
τηράς των εἰ διαφέσει ὅπλων. Unum enim Pa-
rapegma non potest congruere in urbe Romā, &
in Ponto, & in Rhodo, & in urbe Alexandrinā;
sed necesse est, ut diversa sint obseruationes in
diversis horizontib⁹: quemadmodum in capite
m̄pi ēmeritati, confirmat Geminus. Nam Ca-
nicula, exempli gratiā, in Rhodo quidem (ut ait
ille) post æstivum solsticium diebus triginta ori-
tur, in aliis vero locis quadraginta, & quinquaginta
in aliis. Licit enim ad 400, ferè stadia in-
fensibilis fiat climatum varietas; in majori ta-
men distantiā, περισσωταὶ καὶ τετράδοι, preortus
& praecessus notari, in præcedente capite idem
præstantissimum scriptor docuerat. Cujus men-
te non recte perspecta, secundum Mathemati-
cos singulis gradibus mutari ad sensum Meridiano-
rum, & cinque gradui 400 respondere stadia,
minus considerat in Manilianis suis pronun-
ciavit Scaliger.

Sed cūm Parapegmatum scriptores ortibus
& occasibus siderum inerrantium ut temporis
non evanescat, statim & immotis quibusdam signis,
ad tempestates designandas ulos fuisse, in capite
illo m̄pi ēmeritati, Geminus notaverit; iisdem
in locis diversa prodicta ab eis fuisse, magis illi
mirum videri potuisset, quām Ptolemeo qui,
ipsi stellis fixis motum proprium tribuens, tan-
tum ἐν τοις ξένοις μὲν αὐτοῖς σύντονοι
ιαγίσ Canone suum potuisse reddere pro-
fessus est. Hic enim, Hipparchi insistens vesti-
giis, centum annis in consequentia signorum
per unum gradum stellas provehi censuit: quem
septuaginta annorum spatio ab illis confici,
R. Joshua Judæus (in tractatu Thalmudico,
מִתְרָא דַבֵּר) Alzuphi Arabs, Nasir-eddinus
Tusinus & Ulug-beigus Perſe, multo reūis
tradiderunt; ita ut annus eorum motus sit mi-
nut. ०. ५''. २५''. ४३''. qui item Ἀρχαῖος, sive
apogæorum, Solis, Saturni, Jovis, Martis, Ve-
netis & Mercurii, in Tabulis Persicis manuscri-
ptis (a Georgio Chryfoccâ Græce conversis)
annus motus esse statuitur. Quocunque vero
motu Periodico stellarum inerrantium posito,
illud consequitur; labentibus sc̄culis, iisdem in
locis easdem siderum πάθει, eisque respon-
dentes tempestatum ēmeritatis, certa quādam
ratione à prioribus diebus paulatim recedere.
Unde & decem illorum Græcorum, è quibus

I. Vſſer. de Maceſ. an. Solari.

P sequens

sequens & pacines collecta est, Astronomorum tempora libuit hic subjecere: locis quoque ex Ptolemaeo appositis, quibus illi Parapegmata sua adaptarunt.

anno modum transferendis, facilius potuit obrepere. Ut enim Meton & Calippi menses cœlestes Geminus; ita Alexandrinorum suorum menses civiles, reliquorum omnium Parapegmatum communem mensuram, Ptolemaeus constituit.

Et sepius quidem in eundem diem Julianum Gemini & Ptolemaei notationes coincidere amadvertisimus: quod argumento est, ex malè nobis constituto mensium cœlestium apud Geminum exordio de Alexandrinorum enim apud Ptolemaeum ad nostros applicatione nullum subest dubium) differentiam illam nequaquam provenisse. Ita verbi gratia, apud utrumque Martii die 7. *Democrito* frigidi flant venti, *Ornitiae* appellati, per dies novem. *Calippo*, Septembribus 1. *Etesia* defuncti; & Martii 26. est vîris in nero. *Eudoxo*, April 25. Mai. 4. & Decemb. 9 est tunc. *Dositheo*, Octob. 29 & Eustemoni, Novemb. 10. *zeta*. Non raro tamen unius discrimen cernitur. Inde *Eudemoni*, Septembribus die 15. apud Ptolemaeum 16. apud Geminum, est Autumni principium: & apud illum Iunarii 6. die, apud hunc 7. Media hyems. Eodem, apud Ptolemaeum Martii 4. & 8. apud Geminum 5. & 7. flat frigidus Boreas. *Democrito*, juxta Ptolemaicas rationes, Decembribus die 10 Tonitrus fulgura aqua, ventus; Iunarij 4. Auster flat ut plurimum; Februarii 6. Zephyrus incipit flare, & 24. Vars sunt dies, qui Halyconii appellantur; Julii 3. Aqua existit, & 22. Significare solet: quæ singula Gemini Canon in dies sequentes conjicit.

Aliquando hic & bidui occurrit differentia, *Eudemoni* et. iiii, apud Ptolemaeum Martii die 13. apud Geminum 15. *Ornitiae* flare incipiunt, & Milvius appetet. *Eudoxo* juxta Ptolemaeum Februarii die 3. Serenitas est, quandoque etiam flat Zephyrus; Martii 8 Milvius appetet; Julii 15. Auster flat; Septembribus 4. Pluvia, tonitus, ventus existit: quæ in Gemini tabula. Februarii die 5 Martii 10 Julii 27. & Septembribus 6. signata leguntur. Sed & ipsi nos, in Ephemeridis nostræ tractatione, priscum quælineas duæ dierum numeros ab invicem discrevissemus, usu comperimus, in phasibus & intermissionibus excerpentis, uno aliquoties & (ubi dies hisce vacuos intercurrebat) duobus aliquando diebus errorem à nobis fuisse admisum: adeo proclivis lapsus est in numerorum & notarum appositarum rectâ accommodatio: ne: ad primorum scriptorum *et alia* posteriorum librariorum præsentium accidente negligentiâ. Quod prudenti Lectori estimandum ex ipsius Ephemeridis inspectione relinquimus: cui ne quid deesset, etiam ex Aëtii Tertiblo (serm. III. capite 164.) recentius Parapegma intersevere libuit; qui circa annum Christi CCCC. Amidz Mesopotamia clauruit, in illo videlicet climate, cujus medium parallelus diem maximum habet horarum 14.

<i>Auctores.</i>	<i>Tem-</i> <i>pus:</i> <i>Julianæ.</i>	<i>Circa</i> <i>annu</i> <i>Confira-</i> <i>ante æv.</i>	<i>Loca.</i>
1 Meton & Euclæmon Atheniensis.	4282	432	Athenæ, Cy- clades, Mace- donia, & Thra- cia: à maxi- mi diei quantitate horarum 14. us- que ad 15.
3 Democritus Abderitanus.	4284	430	Macedonia & Thracia: ubi maximus dies est horarum 15.
4 Eudoxus Cnidius.	4348	366	Asia, Sicilia & Italia: à maxi- mi diei quanti- tate horarum 14. usque ad 15.
5 Philippus Medmæsus.	4374	340	Peloponnesus, Locris & Pho- cis: ubi maxi- mus dies est ho- rarum 14.
6 Calippus Cyzicenus.	4384	330	Hellefiontus: à maxi mi diei quantitate ho- rarum 14. us- que ad 15.
7 Conon Samius.	4444	270	Italia & Sici- lia: à maxi mi diei quantitate horarum 14. us- que ad 15.
8 Dositheus Coloniensis.	4514	200	Colonus prope Athens, ubi maximus dies est horarum 14.
9 Hipparchus Bithynus.	4584	130	Bithynia: ubi maximus dies est horarum 15.
10 Metrodo- rus Scopius.	4634	80	Italia & Sici- lia: à maxi mi diei 14. usque ad 15.

Nobis vero, ad quos integra horum Parapegmata non pervenerunt, alia adhuc difficultas superest; quod qui reliquias eorum nobis conservarunt, Geminus & Ptolemaeus ad diversos dies eorumdem non locorum modo & temporum, sed etiam hominum observationes reulerunt. Cujusmodi error, in variis annorum cœlestium formis ad unum aliquem alium

EPHEMERIS